

5. Лінник О. О. Система підготовки майбутнього вчителя до організації суб'єкт-суб'єктної взаємодії з учнями початкової школи : дис. ... доктора пед. наук : 13.00.04 / Лінник Олена Олегівна. – Старобільськ, 2016. – 520с.

6. Матвієнко О. В. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів до педагогічної взаємодії у навчально-виховному середовищі школи першого ступеня : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня д-ра пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / О. В. Матвієнко. – К., 2010. – 39 с.

УДК [37.016:796]:004

О.В. Котова, к.пед.н., доцент,

О.В. Сем'янов, студент

(Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Б. Хмельницького)

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В умовах модернізації освіти застосування новітніх інформаційних технологій у процесі навчання набуває все більшої актуальності. Сучасне суспільство ставить вимоги перед вчителем фізичної культури у потребі використовувати новітні інформаційні технології на уроках фізичної культури. Інформатизація та бурхливий розвиток інформаційних технологій спричинили популяризацію комп'ютерних технологій, які поступово перетворилися в один із найпродуктивніших предметів пізнання. Саме це викликає необхідність підготовки такого фахівця, який би вмів і на високому рівні орієнтувався в світі інформаційних технологій та вдало використовував їх у своїй професійній діяльності [5].

У Статті 54 Закону України «Про освіту» відзначається: «Педагогічною діяльністю можуть займатися особи з високими моральними якостями, які дають відповідну освіту, професійно-практичну підготовку, фізичний стан яких дозволяє виконувати службові обов'язки» [1]. Сучасний вчитель повинен усвідомлювати і розуміти, а найголовніше знати всі напрями розвитку сучасного світу не лише в своїй галузі, а і в інших напрямках.

В умовах інформатизації навчання набуває нової значущості професійна підготовка майбутнього вчителя фізичної культури. Сучасний рівень освіти повинен забезпечувати підготовку фахівців нового покоління, які будуть конкурентоспроможними на міжнародному ринку праці. Для розвитку теоретичних засад із даного питання вважаємо за необхідне визначити базові поняття дослідження, до яких відносяться «професія», «професійна підготовка», «інформаційні технології», «інформація».

У Законі України «Про вищу освіту» - «професійна підготовка» визначається як здобуття кваліфікації за відповідним напрямом підготовки або спеціальністю [2]. Також професійна підготовка – це система професійного навчання, що має на меті прискорене набуття таких навичок, що необхідні для виконання певної роботи, групи робіт [5]. У нашому дослідженні ми погоджуємося з цими твердженнями і хочемо додати, що професійна підготовка повинна видозмінюватись відповідно до потреб суспільства та рівня його розвитку.

Поняття «інформаційні технології» тлумачиться як сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, інтегрованих із метою збирання, обробки, зберігання, розповсюдження, відображення і використання інформації в інтересах її користувачів.

У нашому дослідженні, ми спираємося на те, що в основі кожної інноваційної технології, повинна лежати взаємодія сучасної техніки з людиною. Зазначаємо, що

існуюча система освіти не дозволяє тим, хто навчається, повною мірою розвинути в собі якості, що вимагаються суспільством і виробництвом.

Підхід до формування навчальної програми не дає можливості вибирати курси, необхідні для майбутньої професійної діяльності або оновлення знань, тобто підвищення кваліфікації. Необхідна розробка нових підходів до змісту, форм і методів професійної підготовки фахівців із фізичного виховання та спорту нової формації, впровадження в навчально-виховний процес вищих навчальних закладів сучасних інформаційних технологій [5]. І основу таких підходів, на нашу думку, повинні складати інноваційні методи та засоби навчання.

Необхідна розробка нових підходів до змісту, форм і методів професійної підготовки фахівців із фізичного виховання та спорту нової формації, впровадження в навчально-виховний процес вищих навчальних закладів сучасних інформаційних технологій [4]. І основу таких підходів, на нашу думку, повинні складати інноваційні методи та засоби навчання.

Однією з найбільш гострих є проблема впровадження інформаційних технологій у процес навчання, яка зумовлена протиріччям між колективними формами навчання, характерними для класно-урочної системи, і індивідуалізацією навчання. Друга проблема – ймовірне зменшення міжособистісних контактів за рахунок розширення звернення до позбавленої особистісних рис інформації. Важливе коло проблем пов'язане з правовими основами поширення інформації в системі освіти. Більшість сучасних вчителів фізичного виховання є прихильниками стандартних методів викладання, без використання новітніх технологій у своїй діяльності. Але вимоги, які ставляться перед ними потребують їх використання навіть при підготовці до занять.

Дослідження даної проблеми пов'язане з процесами масової комп'ютеризації та інформатизації, які характерні для сучасного суспільства і загальним напрямом розвитку нашої країни – раціональна витрата засобів, методів і способів підготовки майбутніх вчителів. Фізіологами та медиками доведено, що близько 95% інформації людина отримує за допомогою зорового аналізатора. Отже, можна вказати, що чим наочніше представлено досліджуваний матеріал, тим краще він запам'ятовується тими, хто навчається. Наприклад, при вивченні техніки способів опорного стрибку на початковому етапі створюється загальне уявлення про техніку виконання способу за рахунок демонстрації відео висококваліфікованих гімнастів у різних ракурсах [4].

У процесі професійної підготовки майбутніх фахівців необхідно використовувати системний підхід для успішного виявлення усіх особливостей саме фахівців із фізичного виховання та спорту із застосуванням інформаційних технологій: структурних елементів (змісту педагогічної системи), зв'язків усередині системи (цілі), зовнішніх зв'язків (взаємодія системи з системою освіти України, із системою фізичного виховання України).

Таким чином, визначення змісту діяльності сучасного фахівця з фізичної культури і спорту, формування його професійної підготовки в умовах вищої педагогічної школи є цілісним процесом, який забезпечить цілеспрямоване керівництво становлення фахівця даної галузі, зумовить оптимізацію засвоєння необхідних теоретичних і практичних знань та вмінь.

Література

1 Валькевич О.В. Сучасні інформаційні технології у фізичному вихованні школярів [Електронний ресурс]. – 2009. – Режим доступу до ресурсу: esnuir.eenu.edu.ua/bitstream/123456789/3455/1/Valkeyvy.pdf.

2 Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – Режим доступу до ресурсу: zakon.rada.gov.ua/go/1060-12.

3. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: zakon.rada.gov.ua/go/1556-18.

4. Худолій О. М., Іващенко О. В. Інформаційне забезпечення процесу навчання і розвитку рухових здібностей дітей і підлітків (на прикладі спортивної гімнастики)//ТМФВ. – 2013. -№04. –С.3-18.

5. Шандригось О. Г. Комп'ютеризація праці вчителя фізичного виховання: автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вих. і спорту : спец. 24.00.02 "Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення" / О. Г. Шандригось. – Львів, 2002. – 24 с.

УДК: 796.894-056.67

І.Р. Літус (БДПУ)

ЗАСОБИ КОРЕКЦІЇ ПОСТАВИ ПІДЛІТКІВ 15-17 РОКІВ ВПРАВАМИ СИЛОВОЇ СПРЯМОВАНОСТІ

Стан здоров'я учнів загальноосвітніх шкіл викликає серйозне занепокоєння, навіть характеризується як катастрофічний. 53% учнів мають відхилення у стані здоров'я та 58% мають обмеження за станом здоров'я у виборі професії після закінчення школи [1, с. 3].

Одним із засобів формування правильної постави в старшому шкільному віці можуть бути вправи силової спрямованості. Найчастіше порушення постави, які зустрічаються в старшому шкільному віці, викликаються не ортопедичними або обмінними захворюваннями, а проблемами фізичного виховання, поганим фізичним розвитком і відсутністю навички правильної постави. Основні рекомендації при вирішенні цієї проблеми із хребтом – тренування «м'язового корсета». Виходячи з цього, у своєму дослідженні для кожного виду порушення постави треба підібрати окремі вправи силової спрямованості, які будуть створювати корегуючий вплив на порушення постави – вади спини. Треба враховувати, що при типових відхиленнях у формуванні постави порушення м'язового тонуусу більш менш однакові, і при їх корекції слід використовувати однакові групи вправ [3, 21 с.].

Силкові вправи є невід'ємним компонентом кондиційного тренування. Проте слід пам'ятати, що методика проведення силового тренування в оздоровчій фізичній культурі суттєво відрізняється від такої в силових та швидкісно-силових видах спорту, де основною метою тренувань є розвиток максимальних силових можливостей при виконанні конкретних змагальних вправ. Такі варіанти тренувань є недопустимими в оздоровчому занятті школярів 15-17 років, оскільки створюють високий ризик травматизму.

Використання тренажерних пристроїв дозволяє ізолювати навантажувати певні групи м'язів, легко диференціювати фізичні навантаження, і на думку багатьох фахівців створювати безпечні умови для занять. Дослідження останніх років переконливо доводять, що регулярні заняття на тренажерах достатньої інтенсивності та тривалості призводять до значних змін у стані опорно-рухового апарату. Позитивні фізіологічні зміни торкаються м'язів, зв'язок, кісток та навіть серця. Необхідними для розвитку опорно-рухового апарату є три компоненти заняття:

1. Інтенсивність вправ, достатня для досягнення 60-80% максимального м'язового зусилля.
2. Тривалість вправи 50-70секунд для кожної м'язової групи.
3. Кількість занять – 2-3 рази на тиждень.

Силкові тренування усіх м'язових груп дозволяють досягти нормалізації складу тіла, покращити зовнішній вигляд, а також розвинути здібності до виконання будь-якої роботи.

Фахівці радять дотримуватись наступних рекомендацій: